

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część C. — Wydana i rozesłana dnia 16. lipca 1916.

Treść: (№ 217.—219.) 217. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące używania częściowych zapisów długu, wydać się mających w kwocie nominalnej 34 milionów koron przez gminę miasta Tryestu, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 218. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa i tłuszczu. — 219. Rozporządzenie, którem ustanawia się ceny objęcia dla niektórych rodzajów zboża i owoców strączkowych.

217.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 27. czerwca 1916,

dotyczące używania częściowych zapisów długu, wydać się mających w kwocie nominalnej 34 milionów koron przez gminę miasta Tryestu, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Na podstawie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu, które wyda gmina miasta Tryestu w kwocie nominalnej 34 milionów koron na zasadzie uchwały rady miejskiej w Tryeście z dnia 1. kwietnia 1914, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 21. listopada 1914 i na zasadzie zezwolenia, udzielonego Najwyższem postanowieniem z dnia 3. kwietnia 1916, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów, zostających pod nadzorem publicznym, Urzędu pocztowych kas oszczędności oraz pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych tudzież depozytowych a nadto po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości nominalnej, na kaucyje służbowe i handlowe.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

218.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z in- teresowanymi Ministrami z dnia 14. lipca 1916,

dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa i tłuszczu.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dozwala się sprzedaż mięsa, surowego lub przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego itp.), tudzież podawania mięsa i potraw, składających się całkowicie lub w części z mięsa, tylko w pięciu dniach tygodnia. Także w prywatnych domach (gospodarstwach) można spożywać mięso i potrawy, składające się w całości lub w części z mięsa, tylko w pięciu dniach tygodnia.

Pod mięsem rozumie się wszelkie jadalne części bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, kóz, koni, królików, drobiu i dzicyzny, dalej konserwy z mięsa, wędliny oraz szynki i z przytoczonym w ustępie trzecim wyjątkiem także kielbasy.

Zakaz ten nie odnosi się do tłuszczu, surowego i topionego, ani do słoniny bez mięsa, krwi, szpiku z kości, wywaru z mięsa i do tych gatunków kielbas, które polityczna władza krajowa specjalnie oznaczy, a które sporządzone są przy użyciu krwi lub wewnętrznych organów bitych zwierząt.

Polityczna władza krajowa winna ustanowić dla sprzedaży wymienionych w poprzednim ustępie rodzajów kielbas ceny najwyższe odpowiednio do ich jakości.

§ 2.

Polityczna władza krajowa ma oznaczyć i podać do publicznej wiadomości dni, w których nie wolno sprzedawać mięsa ani podawać lub jeść mięsa lub potraw mięsnych.

§ 3.

W przypadkach, zasługujących na specjalne uwzględnienie, w szczególności zakładom leczniczym może polityczna władza krajowa zezwalać na prośbę w każdym poszczególnym przypadku na wyjątki od postanowień § 1.

Przemysłowcy, którzy na podstawie takiego pozwolenia sprzedają mięso osobom trzecim, mają prowadzić książkę na zapiski; z książki tej musi być widocznym dla władzy, która udzieliła zezwolenia, imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania partyi oraz ilość i rodzaj mięsa, sprzedanego każdej partyi.

§ 4.

Postanowienia §§ 1. i 2. nie mają zastosowania do sprzedaży mięsa, dokonywanej celem dawania wiktowi osobom wojskowym, pobierającym wikt w naturze, ani do spożywania mięsa i potraw mięsnych przez takie osoby. Sprzedaż mięsa może odbywać się jednakowoż tylko za potwierdzeniem, które ma być wpisane do książki na zapiski (§ 3.).

§ 5.

W dniach, w których nie wolno sprzedawać mięsa ani podawać mięsa i potraw mięsnych, nie wolno przemysłowcom utrzymywać na składzie mięsa i potraw mięsnych w ubikacjach przedsiębiorstwa, dostępnych dla kupujących, względnie gości.

§ 6.

W gospodach, szynkach i jadalniach, jako też w zakładach wszelkiego rodzaju, w których podaje się potrawy osobom poza ich własnym gospodarstwem, a więc także w sanatoriach, wszelkiego rodzaju pensyonatach, kasynach, lokalach stowarzyszeń itp., i to nie wyłączając funkcyjaryuszy odnośnych przedsiębiorstw można w celu spożycia sporządzać potrawy, wstawiać je celem wyboru do spisu potraw i podawać tylko z przestrzeganiem wymienionych poniżej ograniczeń:

1. O tej samej porze można sporządzać i podawać do spożycia tylko potrawy mięsne z dwóch gatunków mięsa (mięsa wołowego, cielęcego, wieprzowego, owczego, koziego, końskiego, króliczego, dzicyzny i drobiu). Kielbasy, szynki jakoteż każdy poszczególny rodzaj dzicyzny lub drobiu uważa się przytem za osobny gatunek mięsa.

2. Jeżeli o pewnej porze podaje się potrawy z ryb, sporządzonych przy użyciu tłuszczu, masła lub oliwy, można sporządzać i sprzedawać potrawy mięsne tylko z jednego gatunku mięsa (l. 1).

3. Podawanie wszelkich potraw, pieczonych w topionym tłuszczu jakiegokolwiek rodzaju lub oliwie jest zabronione; również zabrania się podawania jakiegokolwiek sosów, sporządzonych przy użyciu oliwy.

4. Zabrania się podawania kartofel, przyrządzonych na tłuszczu lub maśle.

5. Zabrania się podawania surowego lub roztopionego masła.

6. O tej samej porze można podawać tylko jeden gatunek leguminy. Postanowienie to nie dotyczy tortów i pieczywa, sporządzonych na dłuższy czas naprzód.

7. W sobotę nie wolno używać jakiegokolwiek tłuszczu do przyrządzania ryb, potraw mięsnych wszelkiego rodzaju i świeżo sporządzonych legumin. Potraw w ten sposób sporządzonych nie wolno w tym dniu podawać.

W przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących może polityczna władza powiatowa dla umieszczonych w sanatoriach poszczególnych chorych zezwalać na wyjątki od § 6.

§ 7.

W przedsiębiorstwach przytoczonych w § 6., ustęp 1., można o tej samej porze podawać jednej osobie tylko jedną porcję z mięsa lub ryb, bez względu na to czy na gorąco czy na zimno. Postanowienie to odnosi się także do funkcjonaryszki takich przedsiębiorstw.

Przy potrawie z mięsa lub ryb ma mięso ważyć około 11 *dlg.*, przy podawaniu pieczeni około 15 *dlg.*

§ 8.

W przedsiębiorstwach wymienionych w § 6., ustęp 1., nie wolno podawać ciepłych potraw na tacy lub półmiskach, chyba że podaje się je wspólnie dla dwóch lub więcej osób.

W przedsiębiorstwach tych zabrania się również ustawiania na stołach do wolnego użytku naczyń z oliwą lub musztardą.

§ 9.

Właściciele przemysłów gospodnich i szynkarskich są obowiązani spis każdorazowo przygotowanych do podawania potraw i cen za nie uwidocznić na łatwo dostrzegalnym miejscu w swych lokalnościach w ten sposób, aby spis ten można odczytać także z ulicy.

§ 10.

Konserw z mięsa lub z przydaniem mięsa, sporządzonych w sposób trwały przez ogrzanie, nie wolno sporządzać w sposób przemysłowy w celu aprowizacji ludności cywilnej.

Za mięso uważa się wszystkie rodzaje mięsa, wymienione w § 1., ustęp 2., tudzież słoninę.

Postanowienie ustępu 1. ma zastosowanie do sporządzania konserw mięsnych przez związki konsumentów także wówczas, jeśli wyrób nie odbywa się w sposób przemysłowy.

§ 11.

Polityczna władza krajowa ma prawo ograniczyć wyrób kielbas do pewnych oznaczonych rodzajów.

§ 12.

Używanie tłustych mas do napełniania (kremów itp.) do sporządzania w sposób przemysłowy towarów cukiernianych jakoteż sporządzanie w sposób przemysłowy legumin, wypiekanych w roztopionym tłuszczu wszelkiego rodzaju, jest zabronione.

§ 13.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i przepisów wydanych przez polityczne władze krajowe na jego podstawie będą polityczne władze powiatowe karały grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

§ 14.

Polityczna władza powiatowa a w miejscowościach, w których istnieje osobna rządowa władza policyjna, także ta władza ma prawo przedsięwziąć każdego czasu oględziny w ubikacjach, w których w sposób przemysłowy sprzedaje się mięso (§ 1.), podaje się potrawy (§ 6.) lub wyrabia się w sposób przemysłowy względnie w ten sam sposób sprzedaje się towary cukierniane, jak nie mniej w domach prywatnych. Władze te mają również prawo wglądać za każdym razem do zapisów handlowych przedsiębiorstw wspomnianego rodzaju jakoteż przedsiębiorstw trudniących się wyrobem konserw.

§ 15.

Gminy są obowiązane do współdziałania w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, jakoteż przypisów wydanych na jego podstawie przez polityczne władze krajowe.

§ 16.

Środek prawny przeciw zarządzeniom, poczynionym za zasadzie przepisu wydanego przez polityczne władze krajowe po myśli postanowień §§ 1. lub 11., jest niedopuszczalny. Przełożonej władzy politycznej zastrzega się jednakowoż prawo badania zarządzeń takich z urzędu.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 25. lipca 1916. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie ministerjalne z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 113, dotyczące zabezpieczenia zaopatrzenia w mięso.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

219.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami rolnictwa, handlu, skarbu i sprawiedliwości z dnia 15. lipca 1916,

którem ustanawia się ceny objęcia dla niektórych rodzajów zboża i owoców strączkowych.

Na zasadzie §§ 5. i 38. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, dotyczącego uregulowania obrotu zbożem, mąką i owocami strączkowymi, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dla wymienionych poniżej, zebranych w roku 1916. rodzajów zboża i owoców strączkowych, ustanawia się ceny objęcia Wojennego zakładu obrotu zbożem w sposób następujący:

I. Za te ilości zboża, które aż do dnia 15. grudnia 1916 zostały istotnie dostarczone do stacji załadowania lub do wyznaczonego przez Wojenny zakład obrotu zbożem młyna lub magazynu, a to za każde 100 kilogramów

pszenicy lub orkisz w kwocie	K 38.—
żyta w kwocie	„ 31.—
pośladu (mieszanki z żyta i pszenicy) w kwocie	„ 31.—
jęczmienia browarniczego w kwocie	„ 36.—
jęczmienia pastewnego w kwocie	„ 32.—
owsa w kwocie	„ 30.—

Dostawę należy udowodnić duplikatem listu przewozowego albo poświadczeniem przedsiębiorstwa transportowego, młyna lub miejsca składowego.

II. Za te ilości zboża, które zostały dostarczone po oznaczonym pod I. terminie, a to za każde 100 kilogramów

pszenicy lub orkisz w kwocie	K 35.—
żyta w kwocie	„ 29.—
pośladu (mieszanki z żyta i pszenicy) w kwocie	„ 29.—
jęczmienia browarniczego w kwocie	„ 33.—
jęczmienia pastewnego w kwocie	„ 29.—
owsa w kwocie	„ 28.—

III. Następnie ustanawia się cenę objęcia za każde 100 kilogramów

prosa w kwocie	K 28.—
grochu lub soczewicy w kwocie	„ 55.—
fasoli wszelkiego rodzaju z wyjątkiem fasoli pośledniej (na karmę) w kwocie	„ 40.—
fasoli pośledniej (na karmę), grochu pośledniego (na karmę), soczewicy pośledniej (na karmę) w kwocie	„ 30.—
wyki w kwocie	„ 26.—

Przy zbożu mieszanem obowiązuje jako cena objęcia ta cena, jaka przypada za zawarty w niem najtańszy gatunek zboża.

Ceny za nasiona ureguje się osobnem rozporządzeniem.

§ 2.

Po pełnej cenie objęcia należy obejmować zboże zdrowe, oczyszczone i suche i nie zawierające licząc na wagę więcej niż 2 procent domieszki (nieczystości nie będących żadnego rodzaju zbożem).

Przy zbożu, które co do swej jakości nie czyni zadość powyższemu warunkowi, należy potrącić odpowiednią kwotę od ceny objęcia.

Przy naturalnej domieszce ziaren innego zboża, jeżeli domieszka ta, licząc poszczególne ziarna, nie przekracza 3 procent, nie należy czynić żadnego potrącenia. W razie jeśli naturalna domieszka innych ziaren zboża przekracza powyższą miarę, należy potrącić od ceny objęcia odpowiednią kwotę. Potrącenie to nie może wynosić więcej aniżeli 15 procent ceny objęcia.

Jeśli co do wysokości potrącenia nie dojdzie porozumienie do skutku, natenczas spory między rolnikami a organami objęcia, ustanowionymi przez Wojenny zakład obrotu zbożem, rozstrzyga sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu rzeczoznawców.

W tym przypadku Wojenny zakład obrotu zbożem przy objęciu pod zwyczajnymi warunkami winien zapłacić na razie cenę kupna ofiarowaną przez swoje organa objęcia.

Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zacząć rekuresem w ciągu ośmiu dni. Przeciw rozstrzygnięciu II. instancyi dalszy środek prawny jest niedopuszczalny.

O ile kosztą postępowania ma zwrócić jedna strona lub należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Z powodu postępowania sądowego obowiązek dostawy nie doznaje zwłoki.

W razie sporów o wysokość potrącenia między organami objęcia, ustanowionymi przez Wojenny zakład obrotu zbożem, a młynem lub inną osobą towar obejmującą rozstrzyga komisya rzeczoznawców giełdy dla produktów rolniczych tego obszaru administracyjnego, w którego okręgu towar dostawiono. Jeśli w odnośnym obszarze administracyjnym nie istnieje taka komisya rzeczoznawców, natenczas rozstrzyga komisya rzeczoznawców giełdy dla produktów rolniczych w Wiedniu. Przeciw rozstrzygnięciu komisji rzeczoznawców środek prawny jest niedopuszczalny.

§ 3.

Ceny objęcia (§ 1.) obowiązują w miejscu stacyi załadowania, o ile młyn przyjmujący zboże do zmielenia lub wyznaczone przez Wojenny zakład obrotu zbożem do przechowania miejsce składowe nie są położone bliżej miejsca dostawy; ceny te zawierają już kosztą załadowania i przewozu do najbliższej stacyi kolejowej lub okrętowej młyna lub miejsca składowego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hobenlohe wtr.

Hochenburger wtr.

Zenker wtr.

Leth wtr.

Spitzmüller wtr.

